

7 Σεπτεμβρίου 1967.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις καίτι Γιάγιο ; 'Η 'Α μερικὴ φημίζεται πὸς εἶναι ὁ τόπος καθε παραδοξότητος καὶ ὅμως αὐτό πού συνέβη στὴν 'Αθήνα ἐδῶ κα' ἐβδονήντα χρόνια, δέν ἔχει γίνῃ σέ κανένα ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου, σέ κανένα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί συνέβη δηλαδῆ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στά 1896, δηλαδῆ ἐδῶ κα' ἐξήντα ἑννέα ἀκριβῶς χρόνια, συνηλθε στὴν 'Αθήνα ἓνα συνέδριο, τὸ καταπληκτικώτερο συνέδριο πού θά μπορούσε ποτέ νά συνέλθῃ. Ἕνα συνέδριο πού οὔτε εἶχε ξαναγίνῃ ποτέ σέ ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου καὶ οὔτε - σοῦ δίνω τὸν λόγο μου γι' αὐτό - θά γίνῃ ποτέ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τώρα νομίζω ὅτι ἐσύ παραδοξολογεῖς καὶ ἔχει ἡ 'Αθήνα πρὸ ἐβδονήντα ἔτων. Τί σοῦ συνέδριο ἦτανε αὐτό πού δέν θά ξαναγίνῃ ποτέ ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Συνέδριο λωποδυτῶν. Τί ἔπαθες ; "Βρεινες ἔλαλος ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί εἶπες ; Συνέδριο λωποδυτῶν ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα, συνέδριο λωποδυτῶν, ἔχει κρυφὸ καὶ μυστικὸ ὄπως εὐ βλέπομε στὸν κινηματογράφο νά συνεδριάζουν γινάγμιστες στὸ Σινάγο ἢ 'Απάκηδες στὸ Παρίσι, μὰ συνέδριο φανερό καὶ ἀνοιχτό στὸ θπαιθρον καὶ μάλιστα στὴν Πνύκα, ἀπέναντι στὴν 'Ακρόπολι παρουσίῃ τοῦ τότε διευθυντοῦ τῆς 'Αστυνομίας.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ἐλα βρέ Δημήτρη, όταν ἀρχίζεις ~~ἀπὸ~~ τίς ὑπερβολές, τὸ παρακάνεις.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λοιπὸν αὐτὴν τὴν πληροφορία τὴν εἶχα ἀπὸ ἓνα γέρο ἐνωμοτάρχη τῆς κωροφυλακῆς καὶ τὴν ἐπιβεβαίωσα πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ ἓναν ἱστορικὸ τῆς 'Αθήνας, τὸν 'Επαμεινώνδα Στασινόπουλο. Σὰ πράγματα ἔγιναν ὡς ἐξῆς : Στά 1896, ἔγιναν οἱ πρῶτοι 'Ολυμπιακοὶ ἀγῶνες στὴν 'Αθήνα. Τὸ ἔχομε πεῖ αὐτό νομίζω.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Βέβαια. Καί δυό χρόνια πρίν, εἶχε πάει μιά ἐπιτροπή στήν Λί-
γυπτο ἐκ μέρους τοῦ Γεωργίου τοῦ πρώτου, βρῆκε τόν 'Αβέρωφ
ὁ ὁποῖος ἔδωσε προθυμότατα πεντακόσιες χιλιάδες δραχμές γιά
νά ἀναμαρμαρωθῇ τό στάδιο. Τά ἔχομε πεῖ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λοιπόν, οἱ πρῶτοι 'Ολυμπιακοί ἀγῶνες ἐθεωρήθηκαν παγκόσμιο γε-
γονός. 'Εκατοντάδες, χιλιάδες ξένοι θά ἐρχόντουσαν ἀπό τά πέ-
ρατα τοῦ κόσμου στήν 'Αθήνα μαζί μέ τούς ξένους ἀθλητάς. Κατα-
λαβαίνεις τί θά γινότανε ἀπό τήν πολυκοσμία στήν μικρή τότε
πρωτεύουσα. Καί ἕνα σοβαρό ζήτημα παρουσιάσθηκε ἁφνικῶς :
Μιά πληροφορία στήν Κυβέρνησί μας ἔβη ἀπό τήν 'Αστυνομία Παρι-
σίων ὅτι λωποδύτες διεθνεῖς, ἄγγλοι, γάλλοι, ἰταλοί, ἔσσοι
τοῦ διεθνοῦς λωποδυτικοῦ πανθέου καί ἰδίως ποντικοί ξενοδοχεί-
ων, μά μαζευόντουσαν στήν 'Αθήνα ὅπου θά βρίσκανε τόπο κατέλλη-
λο γιά ὄρᾶσι. Καί ἡ 'Αστυνομία Παρισίων, παραπαλοῦσε τήν 'Αστυ-
νομία 'Αθηναίων νά ἔχῃ τά μάτια της ἀνοιχτά...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί τό συνέδριο πότε ἔγινε :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τώρα θά ἰδῆς. Οἱ ἄθηναῖοι λωποδύτες διαβάσανε τά νέα αὐτά στίς
ἐφημερίδες καί τούς ἔπιασε τό φιλότιμο καί ὁ πατριωτισμός. Θά
'ρθουν στήν 'Αθήνα ξένοι λωποδύτες νά κλέψουνε τόν κοσμάκη
πού θά 'ρθῇ γιά τούς 'Ολυμπιακοὺς ἀγῶνες ; Καί ἀδόρητα μα-
ζευτήκανε στόν λόγο τῆς Πνυκός ὅπου καλέσανε καί τόν Διευθυντή
τῆς 'Αστυνομίας καί τοῦ ἔδωσαν τόν λόγο τους ὅτι ὅχι μόνο δέν
θά γινότανε τό παραμικρό ἐκ μέρους των, ἀλλά θά βάζανε τά δυνα-
τά τους, οἱ ἄθηναῖοι λωποδύτες νά ἐξουδετερώσουν τούς ξένους
ἀνταγωνιστάς. Καί πραγματικῶς κρατήσανε τόν λόγο τους οἱ ἄθη-
ναῖοι σύεδροι καί δέν ἔγινε οὔτε ἡ παραμικρότερη λωποδυσία
κατά τήν διάρεια τῶν 'Ολυμπιακῶν ἀγῶνων τοῦ 1896.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Εἶχες λοιπόν δίκαιο Δημήτρη. Πραγματικῶς αὐτό τό συνέδριο
δέν πρόκειται νά συνέλθῃ ποτέ πούθενά... θά μείνῃ μοναδικό.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Όμως πρέπει να ξέρω γιατί τότε, στους πρώτους 'ολυμπιακούς αγώνες, το στάδιο δεν ήταν όπως το βλέπουμε σήμερα. Τα χρήματα του 'Αθέρωφ δεν έφτασαν για να γίνει όλο μαρμάρينو... Έτσι ενώ το μεγαλύτερο του μέρος ήταν μαρμαρένιο, υπήρχε ένα τμήμα με τρεις παλιές πέτρες και άλλο ένα τμήμα όπου έλειπαν και οι πέτρες και είχαν κατασκευασθεί ξύλινες περιβίδες.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αυτό το ξέρω γιατί το αναφέρει κι'ό Σουρής στον χαιρετισμό του προς το στάδιο :

Καίτε λοιπόν, ὦ Στάδιον,
τῆς δόξης μας Παλλέδιον,
καί θαύμα δυσθεώρητον τοῦ τρέχοντος αἵωνος
μαρμάρινον καί πέτρινον καί ξύλινον συγχρόνως.
'Αλλά, θάρτεον ἢ βράδιον
ὑπέρλαμπρόν μας Στάδιον
θά λάμπης ἀπό μάρμαρον, ὀλόκληρον καί πληρες
γιατί ὁ 'Αθέρωφ προφανῶς θά εὖση κι'ἄλλες λίρες

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Οι ξένοι τότε ἐνεουσιάζστηκαν με την μικρή 'Αθήνα. Ότι βλέπανε τους έβανε ἐντύπωση. Σε κάθε πέτρα που έξευχε από το χώμα του δρόμου - και ήτανε τότε οι δρόμοι όχι ασφαλτοστρωμένοι, μά χωματόδρομοι - σε κάθε μία πέτρα ἐνόμιζαν πως ένα καλύπτουν ερείπια ἀρχαίου ναοῦ κι'ἐρωτούσαν : 'Εδώ δεν σκέφατε ἀπόμα ; Κάτι μπορεί να κρύβεται από κάτω... Και ἐν θέλῃς διάβασε να ιδῆς τί έγραφε τότε ένας γερμανός δημοσιογράφος, ὁ κἀνες Φρίσσερ, όταν ἐγύρισε στο 'Αμβούργο.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ποῦ έκαμε καταπηματικὴν ἐντύπωση τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ σύγχρονοι ἄθηναῖοι θέλουν να κοιμούνται με μουσικὴν. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται πῶς καθ'ἄλλην τὴν νύκτα, ὀμάδες νέων ἀπὸ τὰς περιφέρειαι εἰς τὴν πόλιν ἔδουντες. Δύο συνάδελφοι ἄθηναῖοι, ὁ κύριος Σπανδωνῆς καὶ ὁ κύριος Ροῖδης, ὁμιλοῦντες λαμπρῶς τὴν γερμανικὴν με ἐσυντρόφευσαν εἰς νυκτερινὸν περίετον ἀνά τὰς στενωποὺς μετὰ συνοικίας ὀνομαζομένης : Πλάκα ἢ Κάπλα ἐάν δὲν σφάλω... θά συνητήσαμεν τουλάχιστον δέκα ὀμάδες νέων οἱ

όποιοι έτραγουδούσαν παθητικά λόγια συνοδεία κιθάρας, αυτόκα-
λούμενοι ύπερηφάνως μέ τήν Ιταλικήν λέξιν : Καντατόρι
- θέλει νά πῆ καντατόροι -

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτά ἔγραφε ὁ γερμανός δημοσιογράφος πού εἶχε ἔρθει στούς Ὀ-
λυμπιαούς ἀγῶνες τοῦ 1896. Κι' ἔμελλε γιά νά τιμήσωμε αὐτούς
τούς καντατόρι, ἕς θυμηθοῦμε μιά περίφημη καντάδα
τοῦ Κοκκίνου, τήν Ἀγρυπνιά.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τήν Ἀγρυπνιά. Ὁ Ντουφεζιάδης θά μῆς τήν τραγουδήσῃ.

ΝΤΟΥΦΕΖΙΑΔΗΣ (Μόνο μέ πιάνο) Τῆς γῆς τά πλάσματα ἀποσταμένα
στοῦ ὕπνου γέρνουν τή σιγαλιά
καί μόνος ἔσθλιος, ἐγώ γιά σένα
γυρνῶ στενάζοντας σ' ἔρημη ἀγκαλιά.

Στό ὑράνιο βλέμμα σου εδρίσω μόνο
ζωή γλυκὸδροσὴ κι ἀναπαυῶ
ἄχ ζύπνα, γλύκνε, εἴμ' ἐν τόν πόνο
καί τῆς φυχούλας μου τόν μερασμό.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅμως μιά καί μιλήσαμε πάλι γιά τούς πρώτους Ὀλυμπιαούς
ἀγῶνες στήν Ἀθήνα, θ' ἄξιζε νά ποῦμε καί δυό λόγια γιά τόν
μακαρίτη τόν Κόρκι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ποιός ἦτανε πάλι αὐτός ὁ Κόρκι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄσ' τα... ἕνας βαυαρός γυμναστής πού τόν ἔφερε ἡ Ἀντιβασι-
λεῖα τοῦ Ὁθωνοῦ στό Ναύπλιο, ὅταν ἦτανε τό Ναύπλιο πρωτεύουσα
τῆς Ἑλλάδος. Ἀπό τά 1834 τό βασιλικό διάταγμα περί παιδείας
ἔβρισε καί γυμναστικές ἀσκήσεις στά σχολεῖα, ὅχι ὅμως ὑποχρεω-
τικές, ἀλλά γιά ὅποιον ἤθελε. Φυσικά κανένας δέν ἤθελε καί
κυρίως κανένας δάσκαλος δέν δεχότανε νά κἀν γυμναστικές ἀσκή-
σεις στά παιδιά. Τότε ἡ Ἀντιβασίλεια ἔδρασε τό πρῶτο γυμναστή-
ριο καί ἔφερε τόν γερμανό γυμναστή Κόρκι. Δυό χρόνια ἔμεινε ὁ
Κόρκι στό Ναύπλιο καί κἀθε πρωῒ, ὁλόκληρο τό Ναύπλιο μαζευτότανε
στό γυμναστήριο νά βλέπῃ καί νά χαζεύῃ τόν Κόρκι πού γυμναζότανε

στά μονόζυγα και στά δίζυγα μόνος του...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μόνος του ; Γυμναζότανε μόνος του ; Κανέναν μαθητή δέν πάτησε στό γυμναστήριο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ψυχή. 'Ες δτου ό χριστιανός τά μάζεφε πι'Έφυγε

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Αύτέ έγιναν στό Παύλλιο. Στην 'Αθήνα ; "Όταν έγινε πρωτεύουσα ή 'Αθήνα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Η Έδρα κατάστασις. "Εγινε ένα γυμναστήριο στην 'Αθήνα. Τό ίδρυσε ένας Έλληνας αότην τήν φορά, ένας Γεώργιος Παγών, πού ήτανε γυμναστής στην Γερμανία, διέσημος κολυμβητής και δρομέυς. 'Ο πρώτος άθλητής μετά τήν 'Επανάστασι τοσ 1821. 'Ο καπομόρης ό Παγών, τύπωσε και βιβλίο για τήν γυμναστική, Έκανε και διαλέξεις για ν'άναπτύξη τό φίλαθλο πνεσμα της νεολαίας μά τέτοιο πράγμα δέν υπήρχε. Και τό νέο γυμναστήριο ξεκλεισε έλλείπει πελατείς ένθ ό άτυχής Γεώργιος Παγών καταστράφηκε οίκονομικώς.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μά γιατί δέν υπήρχε καθόλου φίλαθλο πνεσμα τότε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό ξεκινγε ό λογικισμός. Οί λογιώτατοι άπέτρεπαν τούς νέους από τόν άθλητισμό. Μάθετε γραμματα, τούς Έλεγαν. Αύτά τά πηθήματα και τά τρεξίματα και τά παλέματα, είναι για τούς μπεχλιβάνηδες. Και όταν εις τά 1859 έγιναν τά έγκαίνια τοσ Σαππείου μεγάρου, για τίς εικοσιπενταετηρίδα της ένηλικιώσεως τοσ "Οθωνος, άπεφασίσθη να γίνουν και **Α Γ Ο Ν Ε Σ** τά 'Ολύμπια, στην πλατεία Κουμουνδούρου, άκ

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Εδδ, στην όδόν Πειραιώς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νάλιστα. Και έγιναν φυσικά. "Ολη ή 'Αθήνα μαζεύτηκε άλλέ... άθληται δέν υπήρχανε ή μάλλον βρέθησαν μερινοί αυτοσχέδιοι άθληται, μερινοί μαλτέζοι χαμόληδες και για τά έπισηνά άγωνίσματα οί άμαξάδες τών 'Αθηναίων πού ξεζέθανε τ'έλογα και τρέζανε μ'αύτέ...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί δέν διεμαρτυρήθη κανένας γι' αὐτήν τή φαιδρή κατάστασι :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βεβαίως. Οἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς ἀντέδρασαν μέ ὅλη τους τήν δύναμι καί ἕνας καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ Γεώργιος Πανικῆς εἶχε τό σθένος νά διακηρύξῃ ὅτι ὁ ἀθλητισμός καί ἡ γυμναστική ἔπρεπε νά εἰσαχθοῦν ὡς μέλημα ὑποχρεωτικό στό ἔ Πανεπιστήμιο.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί τὰ Ὀλύμπια νά ἐγκαταλείφθῃσαν...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μόνο γιὰ ἕνδεκα χρόνια, γιατί στά 1870, ἐπαναλαμβάνονται οἱ ἔργονες τῶν Ὀλυμπίων, πάλι στήν πλατεῖα Κομονδούρου μέ πρωτοβουλία τοῦ Πανεπιστημίου καί μέ ἐπίλεξι Πανεπιστημιακῆς Ἐπιτροπῆς. Νά ἡ νεολαία...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πάλι δέν εἶχε ἔλαβε μέρος. Κα' αὐτό τό ξέρω, γιατί ἐδιάρβασα κίποτε καί τώρα τό θυμήθηκα ὅτι στήν ἔκθεσι τῆς, ἡ Πανεπιστημιακῆ Ἐπιτροπή σημειώνει : Εἰς τήν δευτέραν ταύτην Ὀλυμπιάδα, ἔλαβον μέρος μόνον χειρῶναυτες καί ἐργατικοί. Ὅμως νομίζω πῶς ἀρνετά εἶπαμε γιὰ τίς ἀρχές τοῦ ἀθλητισμοῦ Δημήτρη. Ἄς τό ρίξωμε καί λίγο στήν καλλιτεχνία γιατί βλέπω ὅτι ἡ καινούργια μας ἐθελοσύνη σ' υνεργάτις... εἶναι περὸσα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ κυρία Βαλεντίνη :

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἡ κυρία Βαλεντίνη, πάντοτε σιωπηλή δι' εὐνοήτους λόγους καί πάντοτε λειθαλλῶς κομψή. Θυμῆσαι Δημήτρη τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ βαρῶ κινηματογράφου : Τότε πού προβαλλότανε ἡ ταινία στή μουγγά κι' ἀπό κάτω ἕνας πιανίστας ἔπαιζε πιάνο, παρακολουθῶντας μέ κατάλληλα κομμάτια τὰ ἀσπράκω συμβαίνοντα ἐπί τῆς ὁδοῦνης :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δυστυχῶς Γιάγχο μου, τό θυμῆμαι πολύ καλῶ. Ἐνας δύο μάλιστα ἀπό τοὺς πιανίστες αὐτούς, ἦτανε ὁ Τίμος Σανθόπουλος καί ὁ περίφημος Ἴταλός Πτελμπουόνο πού τόν διαφημίζανε ἰδιαίτερα οἱ κινηματογράφοι : Ὁ κινηματογράφος Ἀττικόν ἐξησφόλισε τήν συνεργασίαν τοῦ κλειδοκυβαλιστοῦ κυρίου Πτελμπουόνο δι' ὀλόκλη-

ρον τήν χειμερινήν περίοδον.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Λοιπόν σήμερα θά σοῦ κανω τήν ἀποκαλυψί, ὅτι ἡ κυρία Βαλεντίνη στή νειῶτα της, ἀνομπανιέρισε κι' ἐκεῖνη κινηματογραφικές προβολές καί ἔχει τήν διάθεσι νά μῆς κάνη σήμερα μιᾶ ἀναπαρέστασι νά ποῦμε, ρά μιᾶ ὑπενθύμισι παλαιῆς κινηματογραφικῆς προβολῆς. "Ἐχεις ἀντίρρησηι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀπολύτως καμμιά. Νά πρέπει πρῶτα πρῶτα νά μάθουν οἱ σύγχρονοι ἄθηναῖοι, ὅτι τῶ πρόγραμμα ἑνός κινηματογράφου ἔδω καί ἔξηντα χρόνια, ὅέν εἶχε μόνο μιᾶ ταινία, ἀλλά ἔξη ἑφτά ταινίες. Τό θυμῆται αὐτό ἡ κυρία Βαλεντίνη ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Βεβαίως τό θυμῆται ι καί θά παρακολουθήσῃ ἀναλόγως.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρῶτα πρῶτα, ἐκτός προγράμματος, παρουσιαζότανε ἕνας ὑπέλληλος τοῦ κινηματογράφου μ' ἕνα κουβῆ νερό καί μιᾶ ταβανδουρτσα καί ἔβραχε τήν ὀδόνη, ὅλη τήν ὀδόνη... Τό θυμῆσαι Γιάννη ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Γιό νά τευτώσῃ καλύτερα τό πανί καί νά μὴν κάνη πτυχές.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ὅστερα ἔρχιζε τό πρόγραμμα. Πατέ Ζουρνάλ ἢ Γνωμόν Ζουρνάλ "Ἦτανε οἱ δύο γαλλικῆς ἐταιρεῖες ποῦ ἔσπελναν τὰ ἐπίκαιρα στόν κόσμο. Ἐπίκαιρα μέ καδυστέρησι μερικῶν ἐβδομάδων. Λοιπόν **ΠΑΤΕ - ΖΟΥΡΝΑΛ** (Τό πιάνο ἔρχιζει) οἱ ἄγῶνες τοῦ ποδηλατικοῦ γύρου τῆς Γαλλίας ἤρχισαν... (Τό πιάνο παίζει πάντα) Ἐνα παραβάνι διασχίζει τήν Σαχάραν... Πέγας τυφών εἰς τήν Ἰαπωνίαν ἐξερρίζωσε εἰκοσι χιλιάδας δένδρα καί ἐκρήμνισε πέντε χιλιάδας οἰκίας... Τό κῦπελλον τῶν Ἰπποδρομιῶν τοῦ Πτέρμιου εἰς Ἀγγλίαν ἐξέρβισεν ὁ ἵππος Πάϊτινγκνέιλ τοῦ λόρδου Γκαίνσμπορου... Κόναχον. Γερμανοί ἐργάτες παρασκευάζουν ζυθόν καί τὰ λοιπά καί τὰ λοιπά... (Τό πιάνο σταματεῖ)

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί ἐρχότανε ἡ δευτέρα ταινία : **ΕΚ ΤΟΥ ΘΥΣΙΕΚΟΥ** : οἱ καταρῶνται τοῦ Πιαγάρα. (Πιάνο ἀνάλογο)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

(ένω τό πιάνο ακούγεται πάντα) φυσικά τό πιάνο έπαιζε κομμάτια ανάλογα. Γι' αυτό, ό πιανίστας παρακολουθούσε και όταν τό θέμα της ταινίας άλλαζε, διέκοπτε κι' εκείνος απότομα τό κομμάτι που έπαιζε και έρχιζε άλλο, πιο κατάλληλο για τήν περίσταση... Αλλά τά ντοκυμανταίρ της έποχής εκείνης που έλέγοντο " ΣΚ ΤΟΥ ΘΥΣΙΛΚΟΥ " δέν ήτανε παρά φωτογραφίες τοπίων. Οί καταρράκτες του Βιαγέρα - Τά χιονισμένα έλατα των " Αλπεων - Τό μεγάλο έγαλμα του Βούδα στην Καλιούτα - Τά κοπάδια των βουβάλων στην Αριζόνα των 'Ηνωμένων Πολιτειών και κ'άτι τέτοια

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Τρίτη ταινία στο πρόγραμμα, τό ένα από τά δύο δράματα, διότι σχεδόν πάντα, δύο δράματα παρουσίαζε ένα κινηματογραφικό πρόγραμμα. Τίτλος : Δέν κτυπά πλέον ή καρδιά μου, μέ τήν γόησσα της δούνης Πίνα Πενικέλλι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Υίθυρος από τήν πλατεζα : " Λααααα... ή Πίνα Πενικέλλι... ή Πενικέλλι (τό πιάνο παίζει). Καί ή τετάρτη ταινία θά ήτανε και αυτή κ'άποιο δράμα, της Θραντζέσσιας Περτίνι, της Λύδας Μπορέλι, όλες αυτές ήτανε Ιταλίδες ή της σουηδικής " Λοτα Πίλσεν (τό πιάνο παίζει πάντα). 'Η Θραντζέσσια Περτίνι έπαιρνε πόδες μελοδραματικές. Τό δράμα διαφημιζότανε συνήθως ός παθητιυόν και θαυρύβρεκτον. Καί ύστερα από τά δύο αυτά δράματα έρχότανε τό κλοθ του προγράμματος : 'Η ξεκαρδιστική κωμωδία μέ τους Ιταλούς κωμικούς, τόν Τοντολίνι και τόν Κρετενίνι. Φυσικά γινότανε άμέσως άλλαγή και στο κομμάτι του πιάνου. Καί οί δύο κινηματογραφικές άρες περνούσαν ξένοιαστες για τόν άθηνάτο άκροατή. (τό πιάνο παίζει πιά)

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Εύχαριστούμε πολύ κυρία Βαλεντίνη...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Είναι συγκινητικό ν' ακούω κανείς από τά χέρια σας όλα αυτά τά παλιά νοσταλγικά μουσικά κομμάτια. Εύχαριστούμε πολύ.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Ξέρεις όμως κ'άτι Δημήτρη ; Ποσ' έχουν περ' ότι όταν έπαιζε πιάνο

του, του ραδιοφώνου, των πολυκατοικιών, μ' όλη τήν πεζότητα του εθνικού πλέον έρωτα, έγράφησαν στην 'Αθήνα - κατ' αναλογίαν βέβαια - πολύ περισσότερα ταγιά, παρά σέ όποια όήποτε έλλη χώρα. Καί τί ταγιά ; Μέ παροξυσμό παθητικής ύπερβολής, όπως όλα έκεινα τ' όιόφορα έκόπασέ με, πνίξε με, κρέμασέ με και τά λοιπά. Που τό χριστούσαμε αυτό τό φαινόμενο ; Στην ψυχική διάθεση του άθηναίου, που κατά βάθος ~~είναι~~ ήτανε και παραμένει ρομαντική.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ει' αυτό προτείνω πρίν τελειώσωμε άπόψε, νά θυμίσωμε έλλο ένα τραγούδι του Κόκκινου, τό : Πόσο γλυκέ σ' άγάπησα...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δέν έχω αντίρρηση. 'Ο Πουρεξιάδης θά μ'ίς τό τραγουδήσῃ.

ΝΤΟΥΦΕΣΙΑΔΗΣ (Πόνο μέ πόνον) Πόσο γλυκέ σ' άγάπησα, γλυκειά μου άγάπη πρώτη
 ρώτα τήν δόλια μου καρδιά, τή παραμένη νειότη.
 Ρώτα νά όῃς ήν σ' άγαπώ, πόσο πονώ και πλίζω
 και μέ τί πόνο στην ψυχή, τό θνομά σου λέω.

Πόσο γλυκέ σ' άγάπησα, μέ τί γλυκειά λαχτέρα
 και μέ τί φλόγα στην καρδιά και μυστική τρομάρα
 "Αχ, μιά ματιά σου ρίξε μου, τόν πόνο μου νά σβύ-
 σῃς
 και ής πεθάνω στην στιγμή, άρκει νά μ' άγαπήσῃς.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νομίζω πώς αυτό είναι ένα από τά καλύτερα τραγούδια του Κόκκινου. Καί ήν κρίνω από τούς στίχους του, δέν πρέπει νά είναι από τά πρώτα του, όταν χρησιμοποιούσε στίχους σέ έξοχη και σχολαστική καθαρεύουσα ό Κόκκινος. 'Εδῶ χρησιμοποιεί δημοτική γλώσσα.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ (θ' άναπτύξη μουσικῆς τό τραγούδι)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάννο νά σταματήσωμε. 'Ε ώρα μας πέρασε και πρέπει νά διακόψωμε. Ερτα και τά λέγαμε τόσο θυόρα. 'Αρεβουάρ λοιπόν για τήν ερχόμενη πέμπτη τήν Εδία πάλι ώρα.